

ikke animerer til, at man herhjemme skal følge efter.

Vi ved baade fra Norge og Australien, hvor man har haft Love om dette Spørgsmaal, at de har vist sig endog at modarbejde det, de skulde fremme. De har et Stykke Tid maaske fundet Tilslutning fra den ene Part, fra Arbejderne, naar Voldgiftsdommen har givet dem forøget Løn, og saa har der været Misfornøjelse hos Arbejdsgiverne; naar Forholdet har vendt sig, har Misfornøjelsen ogsaa vendt sig. Begge Parter er baade i Norge og i Australien misfornøjede med Loven, og man er, som det allerede er omtalt i Dag, i Norge gaaet bort fra den tvungne Voldgift, der, som det ogsaa har vist sig i Norge, i Stedet for at forkorte Stridighederne forlænger dem. Thi de Voldgiftsdommere, som skal afsige Dom angaaende de forskellige Konflikter, er ikke og kan ikke være i Besiddelse af den omfattende Sagskundskab, der er nødvendig, for at der kan afsiges retfærdige Domme, de mangler den nødvendige Indsigt.

I 1922 medførte Forholdene, at saa godt som enhver Konflikt i Norge ikke blev bilagt ved Forhandling mellem de paagældende Parter, men førtes frem til Afgørelse ved Voldgift, de paagældende Parter vilde tage den sidste Chance med, derfor kunde man ikke enes ved de almindelige Forhandlinger, men søgte at bringe Sagen helt op for at se, om man kunde faa det mest mulige ud af det.

Der blev i 1922 afsagt 111 Domme. Det viste sig, at disse Domme ikke afgjorde, hvordan Lønnen skulde være i det store og hele, men kun Tidelønnen, medens de forskellige Domstole ikke kunde afgøre Forholdet med Hensyn til Akkorder. Det medførte, at der i adskillige Aar, ja, saa sent som i Fjor, var adskillige Fag, hvor man endnu ikke var enedes Arbejdsgivere og Arbejdere imellem om Akkordspørgsmaalet, og der var derfor et langt Interregnum, hvor Forholdene var løse, hvad der stadig gav Anledning til Forhandlinger og Konflikter, saaledes at det med Sandhed kan siges, at Tilstedeværelsen af en Lovgivning om tvungen Voldgift ikke har medvirket til at gøre Konflikterne mere kortvarige, men tværtimod har forlænget dem.

Vi kan af de Grunde, jeg her har anført, ikke medarbejde paa Gennemførelsen af dette Forslag, som vi mener er overflødig, saa længe den Tanke ikke har vundet større Hævd i Befolkningen, ikke mindst hos de to Parter, som Spørgsmaalet særlig angaar, Arbejdsgivere og Arbejdere. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at det ikke var nødvendigt at have de to Parter Tilslutning, men jeg vil dog pege paa, at de to Parter dog er en ret væsentlig Del af Samfundet, og at en absolut Modstand fra de to Parter Side vil gøre det meget vanskeligt at faa Lovens Bestemmelser om en Voldgiftsdomstol haandhævet.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har jo stor Tiltro til, at de paagældende Parter vil bøje sig for de Voldgiftsdomme, der vil blive afsagt. Men en tvungen Voldgift skulde jo ogsaa efter Forslagsstillernes Mening først fremkomme paa et Tidspunkt, da alle andre Muligheder er glippet, og da man kan forvente, at Lidenskaberne er opbidset, og det er maaske dog et stort Spørgsmaal, om ikke under en saadan Situation ikke mindst Arbejderne vil nægte at bøje sig for de afsagte Domme. Det har da ogsaa vist sig i Norge, at man fra Arbejderside har bebudet, at man ikke vilde bøje sig. I 1915, da Forslaget først blev forelagt i Norge, maatte man trække det tilbage, bl. a. under en Trusel fra Arbejdernes Side om Generalstrejke. I Australien har man gjort lignende Erfaringer, idet Arbejderne ikke har villet bøje sig, og man har været udsat for adskillige ulovlige Strejker.

Ud fra disse Betragtninger kan vi ikke tiltræde Forslaget, naturligvis skal vi se paa det i Udvalget, men jeg kan paa Forhaand sige, at fra vor Side er der ingen Velvillie overfor dets Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Kragh): I Anledning af mine Bemærkninger om, hvad der nær var passeret den 5. Juni 1925, udtalte den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at han netop i dette, at jeg var Modstander af de Begivenheder, hvis Indtræden var nærliggende den nævnte Dag, saa Muligheden for, at jeg maatte kunne give min Tilslutning til, at man i Forvejen tilvejebragte en Ordning for at undgaa slikt, som den Gang var under Optræk. Jeg skal dertil